

РЕШЕНИЕ

№ 6855

гр. София, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7069** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на В. К. Р., чрез адв. К., срещу Решение № 20093252/07.06.2023 г., постановено по гр. дело № 56485/2020 г. по описа на СРС, ГО, 35 състав.

С оспореното решение е оставена без уважение жалбата на В. К. Р. срещу Решение № 378-346/11.08.2020 г. на ОСЗ-„Източна“, с което е отказано възстановяване на правото на собственост върху нива от 3,632 дка., пета категория, находяща се в строителните граници на Г., м. „Излако“ /Б. круша/, имот № 94002, к.л. № 605.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска оспореното решение да бъде отменено, като бъде отменено Решение № 378-346/11.08.2020 г. на ОСЗ-„Източна“. Претендират се разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Б., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Алтернативно прави искане решението на СРС да бъде обезсилено като недопустимо, тъй като по делото не са били конституирани всички заинтересовани страни. Претендира разноски.

Ответникът в съдебно заседание се представлява от адв. С., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разности. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, ХХІІІ-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на процесуалния представител на ответника, както и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С Решение № 378-346/11.08.2020г. на ОЗС Източна е отказано възстановяването на нива от 3.632 дка, пета категория, находяща се в строителните граници на Г., в м. „Излако /Б. круша/" имот № 94002, к.л. № 605, тъй като за имота има издадена заповед № 1099/06.10.2004г. на кмета на район „Искър", с която е определено, че целият имот е застроен. Заповедта е била обжалвана, същата е била частично отменена, като с влязло в сила Решение № 365/11.01.2007г. по адм. д. № 10686/2006г. на ВАС е определена незастроена част от имота с площ от 600 кв. м., които са били възстановени.

Представено е удостоверение за наследници, от което се установява, че жалбоподателят е наследник на Д. С. Н..

Представени са скица и удостоверение № 94-И-17/12.03.2007г. по чл. 13, ал. 5 ППЗСПЗЗ, от което се установява, че могат да бъдат възстановени 612 кв. м., като за останалите 3632 кв. м., които са и предмет на обжалваното решение, собствениците следва да бъдат обезщетени.

С решение № 464/16.03.2007г. на ОСЗГ П. е възстановено право на собственост на наследниците на Д. и Г. Н. върху нива от 0.612 дка от имот № 94002, при граници, посочените в решението на ВАС по адм. д. № 10686/2006г. и приложената към него скица.

Със заповед от 25.03.2009г. е наредено да се отпише от актовете книги за общинска собственост част от ПИ 94002 със свободна площ от 612 кв. м.

Като доказателства по делото са приети разрешение за строеж № 18/19.07.1996г., разрешение за строеж № 36/25.09.1995г., Разрешение за строеж № 20/26.07.1996г., разрешение за строеж № 26/07.09.1995г., разрешение за строеж № 87/27.11.2002г., разрешение за строеж от 11/13.05.1992г. и АУ № 18/27.11.2022г.

По делото е изслушана и приета СТЕ от вещо лице Д. А., от която се установява, че частта от имот 94002 с площ от 3632 кв. м., която не е възстановена, попада с площ от 2291 кв. м., в имот № 68134.1505.2486 с отреждане по действащия регулационен план за пазар и подземен паркинг, като функционира като пазар с монтирани бараки и сергии, като преместваеми обекти с разрешение за поставяне. Останалата част с площ от 1037 кв. м. попада в изградени улици с идентификатор 68134.1505.15 и 68134.1505.16. малка площ с част от 285 кв. м. попада върху изграден 14 етажнен жилищен блок с асфалтирана площ за паркинг. За частта с отреждане пазар и подземен паркинг е констатирано, че такъв не е изграден, като функционира като пазар с преместваеми обекти с разрешение за поставяне. Имот 94002 попада в действащия застроителен и регулационен план на [населено място],[жк], одобрени със заповед № РД-50-09-90/83 и заповед № РД-09-50-70/1984 в кв. 3 с отреждане за О., трафопост и спорт „с разрешен строеж към 01.03.1991г."

От приетата по делото СТЕ, изготвена от вещо лице К. се установява, че отказаната площ за възстановяване е 3632 кв. м., като 2291 кв. м. от нея попадат в ПИ с идентификатор 68134.1505.2486, който в КККР е нанесен с вид собственост: общинска частна. В поземлен имот № 68134.1505.2486 има нанесени 8 сгради, две от тях са нанесени като масивни, а другите - преместваем обект. Части от имота попадат в съществуващи улици и в паркинг - общо 1037 кв. м. Площ от 285 кв. м. попада частично върху 14 етажнен масивен жилищен блок. За поземлен имот № 68134.1505.2486 има издаден акт за частна общинска собственост на основание чл. 59, ал. 1 от ЗОС.

От изслушаната по делото СТЕ, изготвена от вещо лице Я. се установява, че всички разрешения за строеж са издадени след 01.03.1991г. същите са издадени след ДДС № 1246/19.04.1990г. и най - вероятно се отнасят до новопостроените павилиони. За[жк]е съставен А. № 1246/19.04.1990г. Застрояването в Д. е започнало след одобряване на ЧЗРП със заповед № РД-50-09-90/09.03.1983г.

С решението си СРС е оставил без уважение жалбата на В. К. Р. срещу Решение № 378-346/11.08.2020г. на ОЗС Източна, с което е отказано възстановяването на нива от 3.632 дка, пета категория, находяща се в строителните граници на Г., в м. „Излако /Б. круша/" имот № 94002, к.л. № 605.

В решението си съдът е приел, че върху процесния имот има проведено мероприятие по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ – на мястото има изграден пазар, което е пречка за възстановяване на собствеността върху имота съгласно чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на процесуалния представител на касатора чрез изпращане на съобщение на 23.06.2023 г., поради което следва, че подадената чрез СРС на 07.07.2023 г. жалба /вх. № 25027801/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно производство.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за допуснато съществено процесуално нарушение от въззивния съд, тъй като не са конституирани всички заинтересовани страни.

Съгласно чл. 14 от ЗСПЗЗ, във връзка с чл. 14, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, страни по административното правоотношение по ЗСПЗЗ, респективно правилника за неговото прилагане, са заявителя за възстановяване правото на собственост върху земеделската земя и органът – в случая, общинска служба по земеделие, като подаденото заявление за възстановяване правото на собственост от един от наследниците ползва всички останали. В това правоотношение няма заинтересовани страни.

Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ, когато с решението се възстановява правото на собственост върху земеделска земя на починал собственик, решението се издава общо за неговите наследници. Правоотношенията между наследниците се уреждат според нормите на Закона за наследството. За административния орган не съществува задължение да издирва и уведомява всички наследници както за започналото административно производство, така и за издаваните решения. В случая законът е допуснал фикция за редовно участие на всички наследници в производствата по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Правилника за неговото приложение и другите наследници, които не са заявители, нямат качество на заинтересовани страни и не са страни в административното.

От изложеното следва, че наследниците, които не са заявители, не могат да бъдат конституирани като страни в съдебното производство по оспорването на издаден по подаденото заявление административен акт, касаещ възстановяването на правото на собственост върху поземлен имот.

Съгласно чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, пречка за възстановяване на собствеността на притежавалите земеделски земи, е наличието на застрояване върху тях или провеждане на мероприятия, когато се касае за държавна собственост. В случая сочената разпоредба има предвид не строеж на единични сгради, а осъществяване на мероприятие или застрояване на терена като комплекс от строителни дейности и се отнася за земеделски земи, находящи се както в строителните граници на населените места, така и извън тях, като не се изисква установяване законност на извършеното строителство или на проведеното мероприятие като пречка за възстановяване на собствеността. Не е установено изискване и за площта на сградите и вида на конструкцията им, както и за начина им на прикрепване към земята. Достатъчен е обективният факт на извършено строителство или на осъществено друго мероприятие на държавата, за да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, представляваща пречка за възстановяване на собствеността върху земята в реални граници. Изискване за законност на сградите се поставя в хипотезата на чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ, когато имотът е включен в строителните граници на населеното място и се застроява въз основа на отстъпено право на строеж, като масовите случаи са свързани със застрояване за жилищни нужди. В хипотезата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ се имат предвид имоти както извън, така и в чертите на регулацията, застойни или засегнати от предвидено мероприятие. Разпоредбата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, за разлика от чл. 10, ал. 7 от същия закон, има предвид не строеж на единични сгради, а осъществяване на мероприятие или застрояване на терена, които представляват комплекс от строителни дейности. Осъщественото комплексно благоустройствено мероприятие върху земеделска земя преди влизане в сила на ЗСПЗЗ, както е в процесния случай, представлява пречка за реституцията на земята.

Дали е налице пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ се преценява към момента на влизане в сила на реституционния закон, като преценката е проведена ли е мероприятие, което не позволява възстановяване на собствеността, се извършва въз основа на легалните определения в § 1в, ал. 1 и 2 ДР от ПЗЗСПЗЗ.

Както правилно е приел СРС, от събраните доказателства е видно, че е проведено мероприятие върху имота на жалбоподателя – изграждане на пазар, състоящ се от преместваеми обекти, което не дава възможност да бъде възстановена собствеността върху процесния имот.

Въззивният съд е изследвал дали е хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, като назначил три СТЕ, които да установят дали върху имота на жалбоподателя има реализирани мероприятия, каквото е изискването на цитираната разпоредба, както и каква част от процесния имот обхващат. Въз основа на събраните писмени доказателства съдът е направил правните си изводи, като е приел, че са налице предпоставките по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че върху процесния имот не е налице застрояване, а поставяне на преместваеми обекти, които нямат характеристики на строеж по смисъла на ЗУТ, поради което не е приложима нормата на чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ. С Решение № 365/11.01.2007 г. по адм. дело № 10686/2006 г. на ВАС, IV отделение е установено, че застроената част от имот пл. № 94022, сега попадащ в УПИ II, отреден за О., КОО, трафопост и спорт по плана на[жк]е с площ 3,632 дка. Постановеното от ВАС решение има сила на пресъдено нещо, поради което въпросът относно застроената площ на процесния имот не може да бъде пререшаван в настоящото съдебно производство.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, които са своевременно заявени. Пред касационната инстанция ответникът е бил представляван от адвокат С., която не е представила списък с разноски по реда на чл. 80 от ГПК или доказателства за платено възнаграждение за прицесуално представителство пред касационната инстанция, поради което на ответника не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XXIII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20093252/07.06.2023 г., постановено по гр. дело № 56485/2020 г. по описа на СРС, ГО, 35 състав.

Решението е окончателно